

HorriFY

Kennismaking

We hebben contact met HorriFY, een streamingsdienst met alleen maar horror- en suspense films. We vroegen de hoofdredacteur, Johan de Joode, of hij het leuk zou vinden om ook in onze Kings Things af en toe een stukje te schrijven over horrorfilms en wat hij daar als horrorfan (en King-fan) van vindt. Hier vind je zijn eerste bijdrage.

Hallo allemaal!

Laat ik mij eerst even voorstellen. Mijn naam is Johan de Joode. Ik ben 40 jaar oud (auw, blijft nog altijd pijnlijk om dat te zeggen) en ik woon in Amsterdam Oost samen met mijn trouwe kater Sjonnie Ericsson. In het dagelijks leven ben ik hoofdredacteur van HorriFY, een streamingdienst met alleen maar horror en suspense. Als je ons nog niet kent is dat jammer, maar nog helemaal niet zo vreemd. HorriFY ging live op 30 oktober vorig jaar. Net op tijd voor Halloween.

Met HorriFY willen we fans van horror, gore en suspense een eigen plek geven waar ze terecht kunnen voor bloedstollende en angstaanjagende films, shorts, docu's en alles wat daarmee te maken heeft. Horror heeft qua populariteit de mainstream bereikt en is nu een van de populairste filmgenres van deze tijd met een echte die-hard fanbase. Toch wordt de horror-liefhebber vaak over het hoofd gezien. Ondanks die groeiende populariteit is de echte fanaticus veroordeeld tot sporadische tv-uitzendingen, weinig bioscoopvertoning per jaar en een beperkter wordend assortiment aan dvd's. Mainstream streamingdiensten bieden wel horrorfilms aan, maar het aanbod is echter matig. Tijd voor een streamingdienst met alleen maar horror, gore en suspense dacht ons team. Met een breed en gevarieerd aanbod en constant nieuwe films. Een platform voor horrorfans, door horrorfans dus!

De mensen achter HorriFY waren op zoek naar een horrorexpert. Nu is dat niet een titel die je even intikt in Google en die gelijk een rits namen oplevert. Omdat ik al jarenlang schrijf voor de denachtvlinders.nl en itsonlyamovie.nl kwam ik bij hun in het vizier. Dat ik daarnaast ook horrorfilmavonden organiseerde in Amsterdam heeft ook aardig meegeholpen om op gesprek te mogen komen. Eigenlijk houd ik mij al sinds mijn tienerjaren bezig met horror. De Avro of de Tros zonden ergens eind jaren tachtig elk weekend klassieke science fiction- en horrorfilms uit. Zo zag ik *King Kong*, *The Thing from Another World* en *The Creature from the Black Lagoon*. Ik was verkocht. Bij de bezoeken aan de videotheek merkte ik wel dat mijn aandacht steeds weer ging naar de gruwelijke, maar soms ook fantastische covers. Dan kwam je voor een leuke familiefilm, maar wilde je toch wel zien wat die pop met die enge blik precies was. Die film was *Child's Play*. Het zou nog vier jaar duren voordat ik film uiteindelijk zou zien. Gewoon op de televisie trouwens.

Wat dat betreft heeft ook de BBC mij behoorlijk gevormd. Die hadden vaak op de zaterdag twee horrorfilms achter elkaar. Die nam ik dan op, (op een vhs-band) en keek ik later in de week omdat het toch al best wel laat werd. We hebben het hier over de tijd dat ik op de middelbare school zat en je al snel in aanraking kwam met leeftijdgenoten die ook van horror hielden. Zo zag ik mijn eerste *Nightmare on Elm Street*. Het was nota bene deel 5. Ik werd behoorlijk afgeleid door het meisje dat ik leuk vond en mijn klasgenoten die continu aan het praten waren door de film. De beste stukjes pakte ik gelukkig wel mee en ik dacht: "Die kijk ik later nog eens!"

- lees verder op de volgende pagina, waarin Johan verteld over zijn ervaring met het boek *HET*.

